

פילוסופיה וטרגדיה

שיעור ב.א. – 3 שעות שבועיות; יום ב' 5-2

בפילוסופיה שלאחר קאנט נרקם קשר מיוחד בין פילוסופיה לטרגדיה. פילוסופים מגלים עניין מיוחד בטרגדיה ככלי ביטוי של הרוח האנושית, וביצירות מסוימות מתוך אוצר הטרגדיות העתיקות והמודרניות כביטוי חשוב במיוחד של האדם בכלל והאדם בעת החדשה באופן מיוחד. בחינה של אחדים מהפילוסופים מעלה את ההשערה שהם חשים כי הטרגדיה מבטאת טוב במיוחד – ואולי אף כי היצירה הספרותית לבדה מצליחה לבטא – את מה שהפילוסופיה מנסה לנסח בלשונה. בשיעור נתחקה אחר הקשר המיוחד הזה דרך קריאה (כמה שנסיק) בכתבים פילוסופיים ויצירות ספרותיות של סופוקלס, קאנט, שילר, שלינג, שלגל, הגל, קירקגור, ניטשה, היידגר, לאקאן ואנוי.

חובות השיעור: קריאה לקראת כל שיעור; השתתפות בכל השיעורים.
מטלות: עבודת סוף הסמסטר (100% מהציון).

מילות מפתח: פילוסופיה, אסתטיקה, טרגדיה, סופוקלס, אנטיגונה, שילר, הגל.

Philosophy and Tragedy

In post-Kantian philosophy, we find a special bond between philosophy and tragedy. Philosophers find interest in tragedy as a means of human expression and in particular ancient and modern works of tragedy as important expressions of humanity and of modern human existence specifically. In reading some philosophers we sense that they perhaps feel that a tragedy expresses particularly well – and perhaps that tragedy alone is able to express – something that philosophy aims to express in its own tongue. In the course, we will investigate this particular bond through reading (as much as we are able) from the philosophical and literary works of Sophocles, Kant, Schiller, Schelling, Schlegel, Hegel, Kierkegaard, Nietzsche, Heidegger, Lacan and Anouilh.